

חוק המילווה העממי, תשט"ו — 1955 *

1. הממשלה מורשית בזה לקבל מילווה בסכום שלא יעלה על 7.5 מיליון לירות ולהוציא למטרה זו אגרות חוב למוכ"ז (להלן — אגרות חוב). סמכות 55
2. (א) כל אגרת חוב תהיה על סך עשרים לירות ומסומנת במספר סידורי. הערך הנקוב
 (ב) הממשלה רשאית להוציא כל אגרת חוב בשני חצאים בסך של עשר לירות כל אחד, ושניהם יסומנו במספר סידורי אחד.
- (ג) דין חצי אגרת חוב של עשר לירות כדין אגרת חוב של עשרים לירות לכל דבר, למעט סכום הפדיון שיהיה מחצית סכום הפדיון של האגרת כולה, ללא כל תלות בחצי השני.
3. לגבי פדיון אגרות החוב יחולו הוראות אלו: פדיון אגרות החוב
- (1) הממשלה תפדה את אגרות החוב תוך תקופה של 25 שנה (להלן — תקופת המילווה), מהיום שקבע שר האוצר בהודעה שתפורסם ברשומות כיום הוצאת המילווה;
- (2) בכל שנה מתקופת המילווה ייפדו אגרות חוב במספר שייקבע בתקנות; הפדיון יהיה בהגרלות;
- (3) אגרות החוב שעלו בגורל ייפדו בערכן הנקוב ובתוספת, בכל שנת הגרלה, של סכום (להלן — סכום הפרסים) שלא יפחת משלושה אחוזים מהסכום הכולל של אגרות החוב;
- (4) כל הגרלה תהיה בפומבי ותכלול את כל אגרות החוב שעדיין לא עלו בגורל;
- (5) מועדי ההגרלות, סדריהן וחלוקת סכום הפרסים בין אגרות החוב שייפדו בכל שנה, ייקבעו בתקנות; הודעה על השעה ועל המקום של כל הגרלה תפורסם, לפחות שבוע ימים קודם לכן, ברשומות;
- (6) יתרת אגרות החוב שלא נפדו בהגרלה כאמור, ייפדו, ב-30 בחודש הבא מיד לאחר תום תקופת המילווה, בערכן הנקוב.
4. (א) כל עוד לא הוציאה הממשלה את כל אגרות החוב שהיא רשאית להוציאן, רואים לצורך כל הגרלה זכיה בסכומי הפרסים ולצורך פדיון אגרות החוב הנפדות בהגרלה לפי חוק זה, כאילו הוציאה הממשלה ומחזיקה כמוכ"ז את שארית אגרות החוב שלא הוציאה עד מועד ההגרלה. זכות הממשלה באגרות שלא הוצאו
- (ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יגרעו מזכות הממשלה להוציא אגרת חוב שעדיין לא הוצאה כל עוד לא עלתה בגורל.
5. אגרות החוב לא ישאו ריבית. ריבית
6. (א) אגרת חוב העומדת לפדיון תיפרע למציגה עם מסירתה, במקום ששר האוצר יורה בהודעה שתפורסם ברשומות, ותיבטל עם הפרעון. פרעון האגרות וביטולן
 (ב) אגרת חוב שעלתה בגורל תיפרע לאחר שלושה שבועות מיום ההגרלה.
7. אגרות החוב יהיו ניתנות להעברה בדרך מסירה. העברת אגרות חוב

* נתקבל בכנסת ביום י' בסיון תשט"ו (31 במאי 1955); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 27, תשט"ו, עמ' 148.

8. סכומי הפרסים שישולמו לפי חוק זה לא ייחשבו כהכנסה לצרכי פקודת מס הכנסה
1947¹.
9. אגרות החוב פטורות ממס בולים.
10. הסכומים המשתלמים לפי אגרות החוב וכל ההוצאות הכרוכות בביצוע חוק זה, ישולמו
על ידי שר האוצר מתוך הכנסותיה הכלליות ומתוך רכושיה של המדינה.
11. (א) אגרות החוב ייערכו בנוסח שיקבע שר האוצר בתקנות.
(ב) כל אגרת חוב תישא את חותם חתימותיהם של שר האוצר ושל החשב הכללי.
12. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע
לביצועו, ובכלל זה מינוי מועצה לפיקוח על ההגדרות וקביעת תפקידיה ; אולם תקנות לפי
סעיף 3 יותקנו לפני הוצאת אגרות החוב.

ל ו י א ש כ ו ל
שר האוצר

מ ש ה ש ר ת
ראש הממשלה

י צ ח ק ב ן - צ ב י
נשיא המדינה

¹ ע"ר 1947, חוס' 1 מס' 1568, עמ' 77.

מספר 30

חוק לקיום תוקף של תקנות ההגנה (כספים), תשט"ו — 1955 *

1. תקנות ההגנה (כספים), 1941¹, יעמדו בתקפן עד יום ט"ז בטבת תשט"ז (31 בדצמבר
1955).
2. תחילתו של חוק זה מיום י' בתמוז תשט"ו (30 ביוני 1955).

ל ו י א ש כ ו ל
שר האוצר

מ ש ה ש ר ת
ראש הממשלה

י צ ח ק ב ן - צ ב י
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י' בסיון תשט"ו (31 במאי 1955) ; הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח
237, תשט"ו עמ' 147.
¹ ע"ר 1941, חוס' 2 מס' 1138, עמ' 1380.